

ДИМИТЪР ДИМОВ НА СТРАНИЦИТЕ НА „ЗЛАТОРОГ“

Подписът на Д. Димов стои под три статии в списание „Златорог“ и въпреки че никой досега не е отбелязал това негово сътрудничество, имам основания да приема, че именно писателят Димитър Димов е техен автор. Възгледите, публицистично изразени в тези статии, са ни познати от художественото му дело.

В първата статия, озаглавена „Пропаганда в художествения живот“¹ авторът обосновава необходимостта от добре организирана пропаганда на българското изкуство с факта, че „всеки творец търси възприематели, за да живее в потока на времето си и за да повиши художествената култура на средата, в която твори“. Според него отсъствието на добре организирана реклама отчуждава хората от духовния живот на страната².

Във втората статия „Формиране на обществената душа“³ Д. Димов разсъждава като лекар за здравето на човека и на животните, заключавайки, че ние сме най-слабите същества в природата, защото сме лишени от органите на защита, които притежават птиците и животните. „Природата е намерила възможности да компенсира човешката телесна слабост с душевни качества и най-вече с ума и способността за сътрудничество“. Тук авторът говори като професионалист за концентрацията на преживяванията у личността и от чисто биологична гледна точка разглежда обществения колектив като необходимост за равновесието на човешката психика. Когато пише за „способността за сътрудничество“, Димов се спира на интелектуалното взаимодействие между хората и определя това взаимодействие за „осигуряващо напредъка на човешкия живот“.

Третата статия на Димитър Димов „Култ към деловия човек“⁴ обяснява появата на култа към деловия човек с реакцията срещу култа към теоретичния човек и със законите на българската и световната „делничност, в която бушуват суровите сили на живота, в който успяват хората с реалистичен поглед за действителността, с ясна цел“ и „овладяна похватност за практическа борба“. Авторът сочи причините за тази особена съвременна почит към човека на делото в напредъка на положителните науки, в постиженията на техническия гений на човечеството, в разочарованието на хората от „безплодните усилия